

Revision af jagtloven

Thomas Secher Jensen, ansv. redaktør

Hovedparten (ca. 89 %) af den danske befolkning er i overvejende grad positiv indstillet over for jagt, heraf 38 % i høj grad, 38% i nogen grad og kun 5 % er direkte modstandere. Man kan gætte på, at det er en reminiscens fra den gang jagt var nødvendig af madmæssige eller sikkerhedsmæssige grunde, men ingen af delene kan påberåbes i dag. Vildt udgør en forsvindende del af befolkningens kaloriemæssige forbrug, og der er ingen vilde dyr (heller ikke ulv!), der truer vores liv. Alternativt kan jagt anses for en friluftsfornøjelse på linje med vandring eller sejlsport.

Jagt fastsættes i dag ud fra en række love og bekendtgørelser. De første har Folketinget ansvar for; de sidstnævnte kan en minister ændre eller udstede.

Jagt- og vildtforvaltningsloven stammer tilbage til maj 1993, og forvaltes nu efter "Bekendtgørelse af lov om jagt og vildtforvaltning" af 26. maj 2023. Dens hovedformål er at sikre arts- og individrige vildtbestande og skabe grundlag for en bæredygtig forvaltning heraf, herunder:

- 1) at beskytte vildtet, særlig i yngletiden,
- 2) at sikre kvantiteten og kvaliteten af vildtets levesteder gennem oprettelse af vildtreservater og ved på anden måde at etablere, retablere og beskytte vildtets levesteder og
- 3) at regulere jagten således, at den sker efter økologiske og etiske principper og under varetagelse af hensynet til beskyttelse af vildtet, især af sjældne og truede arter.

Ved lovens administration skal hensynet til befolkningens rekreative behov afvejes over for hensynet til beskyttelse af vildtet.

Loven er i vid udstrækning en rammelov, hvorfra miljøministeren gennem bekendtgørelser kan fastsætte nærmere præciserede specifikke forhold, f.x. om jagttider, jagt på visse vildtarter eller biotopplaner. Der har været en forståelse af, at jagt kun høster et produktionsoverskud, der alligevel ville dø af naturlige årsager.

Men alle tre hovedformål må siges at være under pres, for ikke at sige, at de slet ikke opfyldes. Der er en række arter som stadig må skydes i yngletiden. Selvom råbukken er en han, foregår jagten på bukken i yngletiden, hvor rænen har nyfødte lam, og efterårsjagten på rådyr foregår samtidig med at rænen er drægtig. Ræve må reguleres - som det så eufemisk hedder - i yngletiden, og selv rævehvalpe kan skydes. Skovduer har en meget lang ynglesæson, og de voksne duer skydes mens de har unger i reden. Rågeunger skydes på redekanten - igen ud fra reguleringshensyn.

Der er altså tale om arter, der burde være beskyttede, men ikke bliver det.

Det er smukt at loven vil sikre kvantiteten og kvaliteten af vildtets levesteder, men der er i mange år ikke blevet oprettet nye vildtreservater, blot revision og bekendtgørelser af eksisterende. Der er ikke på anden måde etableret beskyttede levesteder. Muligheden bød sig ved gennemførelse af nationalparker og naturnationalparker, men her gik jagten fri for indgreb. Man kan håbe på, at der gennem den grønne trepart kan fremkomme landskaber, der er mere naturvenlige og dermed også mere gunstige for vildtet.

Jagt burde ske efter det økologiske princip, at der kun høstes af et produktionsoverskud, men mange jagede bestande holdes langt under naturens bæreevne. Der må drives jagt på arter, der står på udpegningsgrundlaget for fuglebeskyttelsesområder og har dårlig bevaringsstatus.

De etiske spørgsmål står i kø: Der findes jagtetiske regler, men er det etisk forsvarligt at udsætte knapt flyvefærdige fasaner og

ænder - i jægerjargon kaldet skydefugle - når man ved, at udfodring med jagt for øje ikke er tilladt, og at vandhuller eutrofieres pga. foder i vandet? Er det etisk forsvarligt at bortskyde 20-25% af den ynglende skarvbestand eller dele af bestanden af spættet sæl?

Hensynet til befolkningens rekreative behov er i loven sammenflettet med en afvejning af hensynet til vildtets beskyttelse. Med rekreative behov menes vel i loven jægerens behov for at gå på jagt, men den øvrige befolkning har et stort behov for naturoplevelser, og jagt har en betydelig forstyrrende effekt på vildtet og dermed en indflydelse på vildtets generelle reaktion over for mennesker. Det er interessant at iagttage, at i perioden mellem vinterjagten og bukkejagten vover rådyrene sig ud på markerne om dagen, men så snart det første skud er affyret 16. maj, forsvinder de ind i skoven. Ænder flygter på flere hundrede meters afstand, hvis man nærmer sig i kajak. Hvis man har haft fornøjelsen af at besøge nationalparker uden jagt i udlandet, kan man komme helt tæt på hjorte, løver eller elefanter.

Mange af disse problematiske forhold omkring jagt og regulering bør løses ved en ændret lovgivning. Lad os håbe at det sker snart.

Indhold årgang 130

REDAKTIONELT

- 2 Thomas Secher Jensen: Leder 2025. Revision af jagtloven
- 32 Molslaboratoriet på nye hænder
- 69 Ekskursioner 2024
- 74 Søren Kappel Schmidt: Raunkjærs cirkler og Jeppe Aakjærs naturlyrik
- 75 Bestyrelsens beretning

VIDENSKABELIGE ARTIKLER

- 3 Kaj Sand-Jensen & Jens Christian Schou: Den første bliver den største. Otto F. Müller
- 8 "Vandremuslinger" i Gudenåsystemet: Ole Dahlgreen & Peter Wiberg-Larsen
- 16 Fra tidligere dyrket jord til artsrigt græsland: Status efter 32 år: Victor Hermann Strømberg, Rasmus Ejrnæs & Hans Henrik Bruun
- 27 Peter Wind: Mangestænglet Kærlighedsgræs (*Eragrostis multicaulis*) - en overset neofyt under hastig spredning i Danmark
- 34 Thomas Secher Jensen : Skovmår prædation på ynglende fugle i redekasser
- 38 Jens Reddersen et al.: Fordeling af 29 almindelige, sjældne og truede vokshatte 2019-24 på 286 hektar lysåbne naturarealer i Nationalpark Mols Bjerger
- 50 Dyrehavens ferskvandssnegle gennem 80 år med noter om snegleparasitter: Af Henry Madsen, Mita Eva Sengupta, Anna-Sofie Stensgaard og Birgitte Jyding Vennervald
- 59 Jens Reddersen et al.: Bidrager Ahorn (*Acer pseudoplatanus*) i danske løvskove med levesteder for truede, vednedbrydende svampe?

BOGANMELDELSER

- 31 Jens Gregersen: Svanesang